

Sygn. akt IC 699/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska – Szota

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 18 lipca 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa **Miejskiego Zakładu (...) Sp. z o. o.**

przeciwko **A. R.**

o zapłatę 918,22 zł

I. zasądza od pozwanego A. R. na rzecz strony powodowej Miejskiego Zakładu (...) Sp. z o. o. kwotę 876,07 złotych (osiemset siedemdziesiąt sześć zł 07/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 187,33 zł od dnia 5 maja 2016 roku, od kwoty 52,21 zł od dnia 15 listopada 2016 roku, od kwoty 495,73 zł od dnia 5 maja 2017 roku, od kwoty 140,48 zł od dnia 14 listopada 2017 roku i od kwoty 0,32 zł od dnia 22 lutego 2018 roku;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 301,15 złotych (trzysta jeden zł 15/100) tytułem kosztów procesu.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa Miejski Zakład (...) sp. z o. o. wniosła o zasądzenie od pozwanego A. R. kwoty 918,22 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 187,33 zł od dnia 5 maja 2016 r., od kwoty 52,51 zł od dnia 15 listopada 2016 r., od kwoty 537,88 zł od dnia 5 maja 2017 r., od kwoty 140,48 zł od dnia 14 listopada 2017 r. i od kwoty 0,32 zł od dnia wytoczenia powództwa. Wniosła nadto o zasądzenie na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

W uzasadnieniu pozwu podała, że zawarła z pozwanym umowę o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody, odbioru ścieków i wywozu nieczystości stałych, zaś na podstawie wystawianych faktur VAT pozwany zobowiązany był uiszczać opłaty z tytułu w/w usług. Powódka podniosła, że pozwany nie regulował należności w wysokościach wskazanych w czterech fakturach VAT, które obejmowały okres od października 2015 r. do października 2017 r. i mimo wezwania do zapłaty nie uregulował zadłużenia.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty wydanym przez Referendarza Sądowego w Sądzie Rejonowym w Kłodzku w dniu 8 marca 2018 r. w sprawie (...), pozwany zakwestionował wysokość dochodzonego roszczenia podając, że została ona niewłaściwie wyliczona. Podniósł, że w okresie od lutego do maja 2016 r., wskutek niesprawności grzybkowego zaworu

bezpieczeństwa przy pojemniku z ciepłą wodą, miał miejsce wyciek wody w instalacji wewnętrznej jego budynku w ilości 27 m³, o czym poinformował stronę powodową pismem z dnia 8 grudnia 2016 r. Dodał nadto, że woda z wycieku nie wpłynęła do kanalizacji ściekowej, a do studzienki chłonnej powiązanej z gruntem i zlokalizowanej w jego piwnicy, w związku z czym strona powodowa nie wykonywała w tym zakresie usługi odbioru ścieków i pozwany nie zgadza się za nią zapłacić kwoty 115,18 zł (27m³x 4,266zł).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany jest właścicielem nieruchomości położonej w P. przy ul. (...).

W dniu 1 lutego 2008 r. pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody, odbioru ścieków, wywozu nieczystości stałych i oczyszczania chodników, na podstawie której zobowiązał się m. in. do uiszczania należności za dostawę wody i ścieków zgodnie ze stawkami określonymi w taryfie zatwierdzonej przez Uchwałę Rady Miejskiej w P. i w oparciu o dokonywane odczyty wodomierzy w terminach co 3 miesiące. Należności miały być uiszczane w terminie 14 dni od dnia doręczenia pozwanemu faktury VAT.

Uchwałą z dnia 27 września 2012 r. nr (...) Rada Miejska w P. wprowadziła zmiany w dotychczasowym sposobie rozliczania usług świadczonych przez stronę powodową poprzez umożliwienie stosowania 6 - miesięcznych okresów odczytowych.

Na mocy aneksu z dnia 20 listopada 2012 r. do umowy nr (...) z dnia 1 lutego 2008 r., zawartego pomiędzy pozwanym a stroną powodową przyjęto, że należność za usługi w zakresie dostawy wody i odbioru ścieków ustalana będzie na podstawie dokonywanych odczytów wodomierzy w terminach co 6 miesięcy.

Dowód:

- umowa o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody, odbioru ścieków, wywozu nieczystości stałych i oczyszczania chodników nr (...) z 01.02.2008 r. - k. 9 - 11

- uchwała nr (...) Rady Miejskiej w P. z 27.09.2012 r. - k. 41 - 42

- aneks z 20.11.2012 r. do umowy nr (...) z 01.02.2008 r. - k. 43 - 44

Po 6 - miesięcznym okresie rozliczeniowym wystawiane były faktury VAT uwzględniające rzeczywistą ilość zużytej wody i odprowadzonych ścieków Przedmiotowe faktury VAT z określonym terminem płatności stanowiły jednocześnie wezwanie do zapłaty, a za nieterminowe wpłaty naliczane były odsetki.

Za okres od 1 listopada 2015 r. do 30 kwietnia 2016 r. należność z tytułu świadczonych na rzecz pozwanego usług wynosiła 187,33 zł, strona powodowa wystawiła fakturę opiewającą na tę kwotę z terminem płatności do dnia 4 maja 2016 r., za okres od 1 maja 2016 r. do 31 października 2016 r. wynosiła 52,21 zł, przy czym termin płatności oznaczono w fakturze do dnia 14 listopada 2016 r., za okres od 1 listopada 2016 r. do 30 kwietnia 2017 r. należność za usługi opiewała na kwotę 495,73 zł płatną dnia 4 maja 2017 r., natomiast za okres od 1 maja 2017 r. do 31 października 2017 r. wynosiła 140,48 zł, zaś należność winna była zostać uregulowana do dnia 13 listopada 2017 r.

Od nieterminowej zapłaty faktury nr (...) wystawionej na kwotę 206,60 zł strona powodowa naliczyła pozwanemu odsetki w kwocie 0,32 zł.

Dowód:

- faktura VAT nr (...) - k. 12

- faktura VAT nr (...) - k. 13

- faktura VAT nr (...) - k. 14
- faktura VAT nr (...) - k. 15
- nota odsetkowa (...) - k. 16

W piśmie z dnia 8 grudnia 2016 r. pozwany poinformował stronę powodową, że od momentu założenia nowego wodomierza w jego nieruchomości tj. od 19 lutego 2016 r. do maja 2016 r., stwierdził wyciek wody do studzienki usytuowanej w jego piwnicy, w ilości 27m³. Pozwany zwrócił się o niewliczanie tej wartości do wolumenu odprowadzonych ścieków za okres od 19 lutego do 31 maja 2016 r. W odpowiedzi, strona powodowa wskazała, że nie ponosi odpowiedzialności za stan techniczny wewnętrznej instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej, w związku z czym nie widzi podstaw do dokonania korekty lub anulowania opłat za zużycie wody w nieruchomości pozwanego.

Dowód:

- pismo pozwanego z 8.12.2016 r. z potwierdzeniem nadania - k. 31
- pismo strony powodowej z 19.12.2016 r. - k. 32

Pismem z dnia 27 października 2017 r. strona powodowa wezwała pozwanego do zapłaty zaległości w łącznej kwocie 918,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 917,90 zł w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód: pismo strony powodowej z 27.10.2017 r. - k. 17

Pismem z dnia 16 marca 2018 r. pozwany poinformował stronę powodową, że nie uznaje kwot dochodzonych od niego, bowiem zawiadamiał telefonicznie, że ze względu na wycieki wody w jego gospodarstwie domowym nie będzie honorował rachunków prognozowanych, które są zawyżone w stosunku do rzeczywistego zużycia. Wskazał, że wycofuje zgodę dotyczącą wystawiania rachunków prognozowanych i ponownie domaga się zmniejszenia kwoty ujętej w fakturze nr (...) z uwagi na niewykonanie przez stronę powodową usługi odprowadzania ścieków co do 27m³.

W odpowiedzi, strona powodowa poinformowała pozwanego, że na mocy aneksu z dnia 20 listopada 2012 r. zostały wprowadzone zmiany dotyczące wydłużenia okresu odczytu wodomierzy do 6 miesięcy i wprowadzenia systemu prognozowanych faktur miesięcznych i że obecnie nie ma możliwości zmiany systemu odczytowego, który ma zastosowanie do wszystkich lokali mieszkaniowych w P.. Dodała, że awaria w jego nieruchomości nie została potwierdzona przez zakład wodociągowy, wobec czego brak jest podstaw do uwzględnienia reklamacji i korekty faktury.

Dowód:

- pismo pozwanego z 16.03.2018 r. - k. 39
- pismo strony powodowej z 26.03.2018 r. - k. 40

W oświadczeniu z dnia 1 lipca 2018 r. M. D., prowadzący firmę pod nazwą (...) w P., wskazał, że na początku maja 2016 r. dokonał wymiany uszkodzonego grzybkowego zaworu bezpieczeństwa przy pojemniku z ciepłą wodą w budynku położonym w P. przy ul. (...), stanowiącym własność pozwanego oraz, że przez uszkodzony zawór wyciekała woda bezpośrednio do studzienki zlokalizowanej w piwnicy. Po wymianie zaworu wyciek ustał.

Dowód: oświadczenie M. D. z 01.07.2018 r. - k. 50

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o zaferowane przez strony dowody z dokumentów. Dowodów tych strony nie kwestionowały co do w ich prawdziwości i autentyczności.

Pozwany podniósł zarzut dotyczący niezgodności wystawienia przesłanych mu faktury VAT przez stronę powodową z przepisem art. 106 ust. 1 pkt 15 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług. W ocenie pozwanego nie stanowiły one podstawy do żądania zapłaty. Ponadto pozwany zarzucił, iż w fakturze VAT nr (...) w pozycji „Należności za usługi” żądana kwota 495,73 zł jest za wysoka, ponieważ część usługi wymieniona w wierszu drugim w tabeli 2 „Odbiór ścieków gospodarstwo domowe Staffa 6” nie została wykonana przez stronę powodową i zapłata za niewykonaną część stronie powodowej nie należy. Pozwany zarzucił również, że ostateczna wysokość dochodzonego roszczenia jest błędnie wyliczona, ponieważ pozwany pismem z dnia 8 grudnia 2016 roku poinformował powoda o wystąpieniu wycieku w ilości 23 m³ wody w instalacji wewnętrznej swojego budynku, który to wyciek miał miejsce od lutego do maja 2016 roku i w związku z tym pozwany podniósł, że woda, która wyciekła nie została odprowadzona do kanalizacji ściekowej przez powoda, a zatem usługa odbioru ścieków w tej ilości nie została przez powoda wykonana.

W pierwszej kolejności odnosząc się do zarzutu powoda dotyczącego wycieku stwierdzić należy, że z przedstawionych przez niego dowodów nie wynika, iż pozwany niezwłocznie po ujawnieniu wycieku zgłosił o tym stronie powodowej jako dostawcy wody i odbiorcy ścieków. Skoro pozwany twierdzi, iż wyciek miał miejsce w okresie między lutym a majem 2016 roku, jego rzeczą było poinformowanie niezwłocznie po ujawnieniu tego faktu strony powodowej. Tymczasem ze złożonego przez pozwanego pisma wynika, że dopiero w dniu 8 grudnia 2016 r. poinformował o tym stronę powodową zwracając się w istocie o niewliczenie 27 m³ do obliczenia średniej miesięcznej wartości zużycia wody w jego gospodarstwie oraz tej samej ilości odprowadzonych ścieków. Rację ma strona powodowa podnosząc, zarówno w piśmie z dnia 19 grudnia 2016 roku, jak i w piśmie z dnia 26 marca 2017 r., że poinformowała pozwanego, iż nie ponosi odpowiedzialności za stan techniczny wewnętrznej instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej w jego nieruchomości. Ponadto wskazała, że w żaden sposób nie potwierdziła awarii wodociągowej w 2016 roku. W ocenie sądu brak jest podstaw do uznania wyliczeń pozwanego, iż nie odprowadzone do kanalizacji ścieki wynoszą 27 m³. Pozwany w piśmie z dnia 8 grudnia 2016 roku wskazał, iż świadkiem wycieku był pracownik strony powodowej R. S., lecz pozwany nie zawniósł go jako świadka, strona pozwana zaś tej okoliczności zaprzeczyła, co wynika z pisma z dnia 26 marca 2018 roku. Niewątpliwie, gdyby strona powodowa miała zgłoszenie awarii, z czynności tej zostałaby sporządzona notatka, bądź protokół. Zwrócić należy uwagę że przedłożone przez pozwanego oświadczenie z dnia 1 lipca 2018 roku podpisane przez M. D. stanowi dowód jedynie tego, że osoba która podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Oświadczenie to jednak nie zastępuje zeznań takiej osoby w charakterze świadka, która składa zeznania po pouczeniu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Takim rygorem nie jest obwarowane oświadczenie. Niezależnie od tego, brak jest dowodu zgłoszenia przez pozwanego, niezwłocznie po ujawnieniu wycieku, stronie powodowej o tym fakcie. Zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Ponadto, w myśl przepisu art. 232 § 1 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Pozwany o obowiązku dowodzenia został poinformowany w wezwaniu na rozprawę (k.46), lecz żadnych dowodów mających znaczenie dla sprawy nie zgłosił. Nie udowodnił też, gdzie w istocie wyciek został odprowadzony, czy też spłynął, i czy studzienka zlokalizowana w piwnicy, do której miała ścieknąć woda nie jest połączona z instalacją kanalizacyjną, do której odprowadzane są ścieki do instalacji strony powodowej.

Wbrew twierdzeniom pozwanego, wystawione przez stronę powodową faktury odpowiadają wymogom przepisu art.106e ust. 1 ustawy o podatku od towarów i usług, w tym wymienionemu w pkt 15 i zawierają niezbędny element w postaci sformułowania „kwota należności ogółem” poprzez sformułowanie „razem ,woda ścieki”, które stanowi inny i równoważny sposób określenia podsumowujący należności za usługę. Podzielić należy pogląd wyrażony przez stronę powodową w piśmie procesowym z dnia 21 maja 2018 roku, że obowiązek zapłaty za dostawę wody i odbiór ścieków wynika nie z kwestionowanych przez pozwanego faktur, ale z postanowień niekwestionowanej przez pozwanego umowy o świadczenie usług komunalnych w zakresie dostawy wody, odbioru ścieków i wywozu nieczystości stałych

z dnia 1 lutego 2008 roku oraz z aneksu do tej umowy zawartego z pozwanym z dnia 20 listopada 2012 roku na podstawie których pozwany zobowiązał się terminowo regulować należności za usługi komunalne oraz akceptował sposób naliczenia tejże opłaty. Obowiązek pozwanego w tym zakresie wynikał z § 11 umowy.

W odniesieniu do faktur stanowiących podstawę wyliczenia należności dochodzonej pozwem stwierdzić należy, że strona powodowa błędnie wyliczyła wartość dochodzonego roszczenia. Z faktury VAT nr (...) z terminem płatności określonym na 4 maja 2016 r. wynika, że razem za wodę i ścieki należna jest kwota 187,33 zł. Kwestie dotyczące należności z blankietów, na podstawie których pozwany nie wnosił żadnych opłat nie mają znaczenia, ponieważ faktura VAT została wystawiona na podstawie faktycznego zużycia. Podobnie jeśli chodzi o fakturę VAT nr (...) opiewającą na kwotę 52,21 zł z terminem płatności 14 listopada 2016 r. W fakturze VAT nr (...) określono kwotę za wodę i ścieki na 537,88 zł, lecz w fakturze tej znajduje się określenie podsumowujące należności za usługi 495,73 zł i wskazujące do zapłaty kwotę 496,05 zł w pozycji Ogółem do zapłaty. W związku z tym powód winien był zapłacić w dniu 4 maja 2017 r. 495,73 zł. i 0,32 zł odsetek. Faktura VAT nr (...) określa kwotę należności za wodę i ścieki na 140,48 zł. W związku z tym sąd zasądził łącznie kwotę 876,07 zł jako sumę 187,33 zł, 52,21 zł, 495,73 zł, 0,32 zł, 140,48 zł. Zauważyć należy, co w istocie jest bez znaczenia, że należności zsumowane z blankietów były pomniejszane o różnicę między sumą kwot z blankietów a kwota z faktycznego zużycia wody i odprowadzenia ścieków, z wyjątkiem faktury VAT nr (...), gdzie suma z blankietów jest niższa niż faktyczne zużycie.

Mając na względzie powyższe na mocy przepisu art.354 § 1 k.c. mając na względzie stosunek umowny łączący strony sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 876,07 zł jako należność za dostawę przez stronę powodową wody i odbiór ścieków z odsetkami ustawowymi za opóźnienie na podstawie art.481 § 1 i 2 k.c. od dnia następnego po wskazanych w fakturach VAT terminach płatności, zaś w odniesieniu do należności z noty odsetkowej od dnia wytoczenia powództwa w oparciu o przepis art.482 § 1 k.c. Pozew został nadany w urzędzie pocztowym w dniu 22 lutego 2018 r.

Powództwo co do kwoty 42,15 zł podlegało oddaleniu, bowiem jak już wyżej wskazano, w fakturze VAT nr (...), mimo że określono należność za wodę i ścieki razem na kwotę 537,88 zł, to w fakturze tej wprost zaznaczono, że ogółem do zapłaty kwota 496,05 zł.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art.100 k.p.c. Strona powodowa wygrała proces w 95 %, poniosła koszty procesu 317 zł (opłata sądowa od pozwu 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł i koszty zastępstwa procesowego 270 zł). Zatem 95 % z 317 zł daje kwotę 301,15 zł, którą pozwany winien zapłacić stronie powodowej.